

Stanovisko Mgr. Vítězslava Kremlíka¹

k doporučení IAC pro IPCC

(Návrh stanoviska české delegace na jednání IPCC v Koreji)

Poznámka: V textu se používá termín „alarmista“ ve smyslu zastávce AGW (hypotéza lidmi způsobeného alarmujícího oteplování kvůli antropogenním emisím skleníkových plynů ze spalování fosilních paliv). Termínem „klimaskeptik“ se označují kritici této hypotézy. Oba termíny jsou poněkud zjednodušující, avšak zavedené.

(Část těchto doporučení byla na jednání předložena ústně, část jen písemně)

I. Řízení a management IPCC

PACHAURI

Souhlasíme s názorem IAC, že Pachauri musí odejít. Na tom se asi shodneme všichni.

IAC měla být odvážnější a říci na rovinu, že Pachauri je ve střetu zájmů a odvedl špatnou práci a proto má vyházet. Místo toho se schovávají za výmluvy o nutnosti, aby šéf IPCC měl vždy jen jedno období. IAC není ochotna nazývat věci pravými jmény.

*Christopher Booker. Pachauri: the real story behind the Glaciersgate scandal. 23. ledna 2010.
<http://www.telegraph.co.uk/comment/columnists/christopherbooker/7062667/Pachauri-the-real-story-behind-the-Glaciersgate-scandal.html>*

WATSON

Předchozí šéfové Watson a Bolin nebyli o nic lepší. Jen nepodnikali v energetice. Hokejkový graf se do TAR dostal za Watsona. To je daleko horší omyl než Himaláje, jen není tak mediálně vědecký. Watson byl tehdy už nikoli badatel, ale funkcionář. Když byl jmenován šéfem IPCC byl vědecký poradce v Clintonově/Al Gorově vládě.

V.Kremlík. Spor o hokejku uzavřen. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=5191>

BOLIN

Ani Bolin nebyl nestranný, byl to jednostranný propagátor AGW hypotézy, právě on má na svědomí jednostranné uhlíkové zaměření IPCC. On propagoval AGW už v 70. letech, kdy spoluorganizoval první eko-konferenci OSN ve Stockholmu.

John McLean: We have been conned – independent review of the IPCC. (O Bolinovi na str. 14) http://files.klimaskeptik.cz/200000511-186951962f/McLean_Indep_Review.pdf

PACHAURIHO NÁSTUPCE

Pokud je cílem obnovit důvěru, musí být nástupcem Pachauriho někdo, kdo má důvěru klimaskeptiků.

¹ Zakladatel portálu Klimaskeptik.cz, který mapuje selhání a chyby Klimatického panelu OSN.

Za nás skeptiky navrhuji za kandidáta na šéfa IPCC **Steve McIntyra** (www.climateaudit.org), protože ten zná chyby IPCC nejlépe na světě a je tedy nejlépe kvalifikován se jim napříště vyhnout. Praxi má, pracoval v IPCC jako reviewer. On má největší zásluhu na tom, že se všechny tyto chyby odhalily a pojmenovaly. Jeho jmenování by bylo jasný signál, že IPCC to myslí s reformami vážně.

Oboustranně přijatelní by mohli být třeba Hans von Storch, John Christy (UAH), Judith Curry, Roger Pielke, prof. Zichichi (předseda Světové federace vědců).

II. Recenzní proces

IPCC se dopustila spousty chyb, protože ignorovala námitky lidí, kteří na ty chyby včas upozorňovali. Komu není rady, tomu není pomoci.

Příklady ignorování recenzentů:

a) Sternova zpráva byla zařazena do textu až po skončení recenzního řízení - žádný recenzent (reviewer) ji ani neviděl. IPCC vědomě porušila vlastní pravidla. Sternova zpráva je přitom nekvalitní, protože v ekonomickém hodnocení dopadů změn klimatu ignoruje prostou skutečnost, že cena peněz se s časem mění. Za korunu jste si za první republiky koupili oběd, dnes se vám to už nepodaří.

Donna Laframboise. The Stern Review Scandal - IPCC Breaks 3 of Its Own Rules. 24.duben 2010. <http://nofrackingconsensus.blogspot.com/2010/04/stern-review-scandal.html>

c) Jones byl kritizován, že jeho grafy jsou špatně, protože jsou zkreslené vlivem městských tepelných ostrovů. Zneužil svého postavení v čele IPCC a kritiku umlčel. Píše: „Nepřipustím, aby se tyto studie dostaly do příští zprávy IPCC. Nějak už je udržíme mimo... i kdybych měl redefinovat, co je to peer-review.“ Dle Muir Russelovy zprávy to také udělal. Přes námitky recenzentů tyto nepohodlné studie nebyly v recenzním řízení. Až na poslední chvíli na poslední schůzi v Bergenu Jones a jeho kolegové do textu vložili svůj názor na tuto věc (názor příznivý Jonesovi). Tento názor už neprošel recenzním řízením.

Muir Russel Report. Kap. 9.3 na str. 71 a dále. http://files.klimaskeptik.cz/200000472-e525be61fe/Muir_Russel_Report.pdf

IAC doporučuje „vyzvat“ vedoucí recenzenty, aby lépe dbali na respektování názoru recenzentů. Vyzvat někoho je trochu bezzubé řešení, uvážíme-li jak kardinální je to problém.

Ani změna předpisů nic nevyřeší. V minulosti IPCC měla řadu správných předpisů a stejně je porušovala (viz Sternova zpráva).

Šlo o selhání lidí, nikoli předpisů. Lidi je tedy třeba vyměnit.

Jediný způsob, jak zajistit, aby námitky klimaskeptiků nebyly umlčovány, je zařídít, aby klimaskeptici tvořili polovinu obsazení. Pak nebudou moci být přehlasováni alarmisty.

III. Definice a vyjadřování míry nejistoty

Probabilistický žargon patří do kasina a ne do vědy. Pokud něco nevím, mám napsat čestně „nevím“ nebo „nedá se vyloučit“. Jakékoli pravděpodobnostní soudy jsou subjektivní a nelze je exaktně změřit. Slovo „pravděpodobně“ by mělo být v těchto zprávách zcela zakázáno!

Příklady:

- a) **Himaláje:** V kapitole 10.6.2 (AR4, WG II) se píše: „Ledovce v Himalájích ustupují rychleji než v jakékoli jiné části světa a pokud tento trend bude pokračovat a bude-li se Země oteplovat tímto tempem, je velmi pravděpodobně, že zmizí do roku 2035 možná dříve.“
- b) **90.léta:** Ve Třetí zprávě IPCC z roku 2001, ve Shnutí pro politické představitele (První pracovní skupina) najdeme toto tvrzení: „Je také pravděpodobné, že na severní polokouli byla 90. léta dvacátého století nejteplejším desetiletím a rok 1998 nejteplejším rokem za tisíc let.“

Správně tam mělo být napsáno: Podle jedné analýzy je možné, že většina Himalájů roztaje do roku 2350... Nedá se vyloučit možnost, že na severní polokouli byla 90. léta 20.století nejteplejším desetiletím za tisíc let.

Audit IAC říká (str. 4): „Autoři přiřazovali vysokou pravděpodobnost k tvrzením pro která přitom bylo jen málo důkazů. Jindy autoři mohli k výročkám přiřadit „vysokou pravděpodobnost“ díky tomu, že dělali **vágní** tvrzení, která se těžko dají vyvrátit.“

Popper o astrologii: „Tím, že své interpretace a proroctví dělají dostatečně **vágní** mohou vysvětlit cokoli, co by jinak bylo vyvrácením teorie, kdyby byly proroctví konkrétnější.“

Příklad, jak pravděpodobnostní výroky vznikají:

„Minulá zpráva 2001 řekla, že globální oteplování je „pravděpodobně“ způsobeno lidskou činností. Spekulovalo se, že účastníci tentokrát možná změni formulaci na „téměř určité“, což znamená pravděpodobnost 99%... Americká delegace nebyla velkým zastáncem formulace „velmi pravděpodobně“, ale... Susan Solomonová, přední americká klimatoložka, která schůzi řídila, dokázala dohodu protlačit za pouhých 90 minut. „Je to velký posun vpřed. Doufám, že je to silná formulace,“ řekl Jan Pretel, vedoucí odboru klimatických změn z ČHMÚ... „Doufám, že politiky toto poselství přesvědčí,“ řekl Riibeta Abeta, delegát z ostrovního státu Kiribati, který se obává stoupající hladiny moří. „Smyslem je rozhábat politiky, aby začali něco dělat.“

Humans very likely making Earth warmer. Breitbart 1.února 2007.
http://www.breitbart.com/article.php?id=D8N10JFG0&show_article=1

Vedoucí autor IPCC Hulme k tomu uvádí: “Budování konsensu v IPCC je cvičení v kolektivním úsudku o subjektivní pravděpodobnosti v oblastech, kde jsou naše znalosti nejisté... Oppenheimer a kol. (2007) poznamenává: Budování konsensu v IPCC už není pro vlády prioritou. Prioritou je nyní plné zjištění míry nejistoty.“

Climate Change: what do we know about the IPCC? Mike Hulme and Martin Mahony. UEA, 12. dubna 2010. (Strana 11). <http://www.probeinternational.org/Hulme-Mahony-PiPG%5B1%5D.pdf>

IV. Komunikace

Na kritiku stoupenci IPCC dosud reagovali nedůtklivě, místo aby chyby přiznali a opravili. Věda však kupředu postupuje jedině opravováním chyb.

IAC: „Lepší komunikace je nyní urgentní problém vzhledem k nedávné kritice, kterou si IPCC vysloužila tím, jak pomalu a neadekvátně reagovala na odhalení chyb v AR4. Tato kritika podtrhuje potřebu lepších kapacit pro komunikaci s médii, aby IPCC reagovala rychle a vhodným tonem na jakoukoli kritiku či pochybnosti, které v této horké oblasti přicházejí.“

Pachauri na tiskové konferenci tvrdil: „There are no errors.“ Corrigendum Himalájů na webu IPCC je apologetické mlhavé cosi. Neuvádí se tam ani znění chybného výroku, ani jak měl znít správně, ani jak k chybě došlo, ani slovo o Kotlyakovovi.

„Doneslo se nám, že odstavec na str. 938 WB II prý odkazuje na ne zcela jasně podložené odhady rychlosti ústupu himalájských ledovců. Při psaní tohoto odstavce nebyly náležitě aplikovány naše jasné a spolehlivé standardy.“

To připomíná jednu rada sira Humphreyho ze seriálu „Jistě pane ministře.“ Chci něco utajit a přitom se bojím aby mne neobvinili, že jsem si to nechal pro sebe. Tedy to musím formulovat tak, aby nikdo nepochopil o čem mluvím.

IPCC statement on the melting of Himalayan glaciers.

<http://www.ipcc.ch/pdf/presentations/himalaya-statement-20january2010.pdf>

Nejen IPCC, ale i řada dalších klimatologů na kritiku reagovala nedůtklivě, popíráním chyb, bagatelizováním chyb a označováním kritiků za denialisty a popírače.

Například úvodník Nature „Klimatologové pod tlakem“ ([viz](#), prosinec 2009) nebo alarmistická petice „255 členů Americké akademie“ ([viz](#), jaro 2010). Nebo článek dr. Metelky ze září 2010 na webu Sisyfa ([viz](#)). Mentalita obležené pevnosti?

Zatloukat, zatloukat – to je možná dobrá rada při odhalení manželské nevěry. Ale není to cesta jak obnovit důvěryhodnost klimatologie.

Je třeba podat otevřenou sebekritiku a uznat chyby. Jako to udělala IAC. Věda se posunuje dopředu jen tím, že se chyby uznají a opraví. I Einstein uznal chybu (zprvu totiž odmítal představu že se vesmír rozpíná) – to je znak velikosti. Známkou opravdového vědce, který klade vědeckou pravdu výše než svou vlastní ješitnost. Takových vědců si vážíme.

Popper: Vědu od pavědy odlišuje jedině ochota opustit vyvrácenou (falsifikovanou) hypotézu.

Karl Popper. Science as Falsification (1963)

http://www.stephenjaygould.org/ctrl/popper_falsification.html

Popírání chyb a neochota k opravení chyb je i porušením etického kodexu vědeckých pracovníků AV ČR.

Vědecký pracovník AV ČR:

I i) zachovává kritický postoj k vlastním poznatkům a výsledkům i k výsledkům svých spolupracovníků a je přístupný diskusi a věcným argumentům;

I e) neobhájí a nekryje chování, které je v rozporu se zásadami uvedenými v tomto kodexu, a to ani poukazováním na nutnou poslušnost či loajalitu;

Etický kodex výzkumných pracovníků AV ČR.

http://data.avcr.cz/o_avcr/zakladni_informace/dokumenty/eticky_kodex.html

Situace v ČR: Je třeba aby i čeští klimatologové kousli do kyselého jablka, uznali své chyby a opravili si je. Aby uznali, že bylo špatně, když tvrzení IPCC brali příliš nekriticky. Tím si od klimaskeptiků vyslouží nikoli posměšky, ale naopak úctu.

Příklad: K InterAcademyCouncil jsme měli výhrady a nevěřili jsme jí. Příjemně nás však překvapila. Nyní o této jejich odvaze postavit se pravdě čelem hovoříme s úctou a respektem.

Návrh 1: Klimaskeptici a čeští klimatologové by mohli uveřejnit společně sérii článků, kde by společně zmapovali co bylo špatně a na čem se shodnou. Tak jako jsme se v senátu bavili o sluneční aktivitě.

Návrh 2: Utvořit panel, který udělá **audit klíčových českých skript a publikací** a opraví v nich nekorektní tvrzení typu Himaláje. A vydá brožuru s opravami.

Dále by bylo dobře, kdyby klimatologové a meteorologové **vyvraceli alarmistické novinářské kachny** a omyly které se co chvíli objevují. Zatím to dělají velmi zřídka. Vyvolává to dojem, že kdo mlčí souhlasí. Nemělo by to být tak, že tyto mystifikace uvádí na pravou míru jen nějaký blog nějakého klimaskeptika.

V.Kremlík. Za posledních 10 let se oteplilo o stupeň?

<http://kremlik.blog.idnes.cz/c/149719/V-CR-se-za-poslednich-10-let-oteplilo-o-stupen.html>

V. Transparentnost

Transparentní kritéria výběru autorů.

Pokud se má na AR5 pracovat podle doporučení IAC, je nutno anulovat květnové netransparentní nominace. Ty totiž neproběhly podle těchto doporučení. Pravidla je nutno předělat a udělat nominace nové.

Kritérium I: Počet publikací?

Bude-li kritériem počet publikovaných článků, je to na první pohled fair kritérium. Fakticky jde ale o trik, jak udržet klimaskeptiky mimo. Ti mají totiž méně dotací, těší se nepřízni alarmistických redakcí a tudíž jim vychází méně textů.

V.Kremlík. Climategate v Bruselu – jak EU financuje globální alarmismus.

<http://kremlik.blog.idnes.cz/c/150976/Climategate-v-Bruselu-Jak-EU-financuje-globalni-alarmismus.html>

Richard Lindzen. Climate of fear. http://www.heartland.org/environmentandclimate-news.org/article/20143/Climate_of_Fear.html

Kritérium II: Čistý štít

Jedním z kritérií nových nominací by mělo být, že to nesmí být lidé, kteří jsou zkompromitováni.

To se týká nejen IPCC, ale i specializovaných ústavů jako je CRU, NCDC a GISS. Dokud tam budou sedět zkompromitovaní alarmisté jako Karl, Hansen a Jones, těžko můžete čekat, že si znovu získáte důvěru klimaskeptiků.

UEA udělala chybu, když Jonese dosadila zpět. To je popíračství. Popírání problémů a strkání hlavy do písku. Je to jako když nějaký ministr je usvědčen z fixování účtů a on odmítne odstoupit a říká, že sám zařídí nápravu.

Kritérium III: Rovnoprávnost

Doposud byla snaha rovnoprávně nominovat lidi z vyspělých a rozvojových zemí. Je tu ale důležitější věc. Je nutno rovnoprávně nominovat zastánce a odpůrce AGW. Diskriminace vědců kvůli víře/názoru musí skončit.

Věřme, že pozvání klimaskeptika na jednání české delegace IPCC je prvním krokem v tomto směru. A že takto bude pokračovat i mezinárodní klimatologická komunita.

Klausův návrh v OSN 2007: Vytvořit dva konkurenční klima-panely v rámci OSN. Takovou neoficiální snahou o konkurenční ne-AGW panel byl NIPCC 2009.

Lepší možnost: Jediný panel, kde každá kapitola bude mít dva konkurenční týmy. To na čem se oba týmy shodnou, to bude tvořit konsensus. Konsensus mezi alarmisty a klimaskeptiky.

Odborných organizací klimaskeptiků je dost. Stačí zavolat.

ICSC: <http://climatescienceinternational.org/>

SPPI: <http://scienceandpublicpolicy.org/personnel.html>

NIPCC: <http://www.nipccreport.org/>

SEPP: <http://www.sepp.org/>

O obsazení alarmistických týmů by mohly rozhodovat zase vyhraněné alarmistické organizace jako Union of Concerned Scientists. Aby obě strany tam měli lidi, kterým věří.

V čele IPCC a v čele každé kapitoly by byly osoby, které mají důvěru obou stran.

Kritérium IV: Odbornost

Nominace musí respektovat odbornost. V IPCC odborníci chybí. I na této schůzi vidím jen meteorology a klimatology. Proč?

V IPCC drtivě převažují klimatologičtí modelisté. Ti přitom nemají vůbec co modelovat. Vývoj sluneční aktivity v 70-90. letech přesně neznáme – indikátory si protirečí (GSN vs aa-index). Ani

nevíme, zda oblačnost celkově oteplení snižuje či zvyšuje. Přírodní cykly jako PDO či Sues ve scénářích nejsou vzaty v úvahu. Co tedy modelují?

V IPCC chybí solární fyzikové a astronomové. Proto je vlivu Slunce (space weather) na klima věnována tak malá pozornost. Nejsou na to tam lidi. Viz aféra Judithgate.

Judithgate: V IPCC byl jen jediný solární fyzik.

<http://kremlik.blog.idnes.cz/c/144075/Judithgate-V-IPCC-byl-jen-jediny-solarni-fyzik.html>

V IPCC chybí geologové a pedologové apod. Přitom paleoklimatologické rekonstrukce máme hlavně právě z dat od nich. Periodizaci dějin holocénu vytvořil Axel Blytt. To byl geolog. Klimatolog má tato data z druhé ruky. Kdyby tam byli odborníci, řekli by vám, že oteplení posledních 200 let je minimálně z většiny normální vyořování se z malé doby ledové. A je to pravidelný přírodní cyklus.

G.Bond et al. Persistent Solar Influence on North Atlantic Climate During the Holocene.

Science vol 294, 7 December 2001 Available at

<http://www.seas.harvard.edu/climate/pdf/bond_2001.pdf>

V IPCC zoufale chybí statistici. Na děsivou úroveň statistických metod v klimatologii si stěžovala jak Wegmanova zpráva, tak Oxburghova zpráva. Přečtěte si soubor Harry Readme. Nebo posudek Hanse von Storch na hokejový graf.

Oxburgh: „Hrozba vytvoření zavádějících výsledků kvůli zaujatému výběru dat je v tomto oboru velmi vysoká. Je proto politováníhodné, že do této práce bylo zapojeno tak málo profesionálních statistiků, ačkoliv jde přitom o práci fundamentálně statistickou. Za těchto okolností musí být povinností pro badatele, aby dokumentovali důvody svých rozhodnutí, tak aby jejich práce mohla být v principu replikována ostatními... Měli v minulosti věnovat více pozornosti archivaci dat a algoritmů a přesně zaznamenávat, co udělali.“

V.Kremlík. Harry přečti si mě. <http://kremlik.blog.idnes.cz/c/147558/Harry-precti-si-me.html>

VI. „Šedá literatura“

Citovat bez ověření drby z novin – to opravdu poškodilo důvěryhodnost IPCC. IPCC se chovala tak, jak Popper definuje pavědu – stalo se z toho nekritické akumulování potvrzujících důkazů AGW. Před důkazy proti se naopak zavíraly oči (hide the decline).

Popper: „Na astrologii dělá velký dojem to, co pokládají za potvrzující důkazy. Nechávací se tím svést na scestí. Naopak důkazy svědčící proti na ně naprosto dojem neudělají...“ Čili citují 20 případů, kdy proctví vyšlo. Ale už vám neřeknou o dalších 20 případech, kdy proctví nevyšlo.

Šedá literatura může být zdrojem námětu. Jde o to, abych si dané tvrzení ověřil a dosledoval ho ke konečnému zdroji a ten musí být prověřený. Příklad: Himaláje. Zdrojem byla nevědecká šedá literatura (zpráva eko-aktivistů WWF). Ti to převzali z jiné šedé literatury (časopis New Scientist). Mělo se to dosledovat až do původní Kotlyakovovy studie, která byla peer-reviewed. A ta měla být citována.

Poznámka k uvádění zdrojů: Ve věku internetu a hypertextu by se mělo na odkazy dát kliknout. Jako v mém blogu. A ne že v textu je třeba (Thomas 2005a) a já pak budu listovat a hledat to bůhví kde.

VII. Summary for policymakers

Jak eliminovat vliv politiků?

IAC navrhuje mírné reformy, ale ten hlavní problém ponechává beze změny. Dokud nominace zůstanou v rukou vlád, je depolitizace jen iluzí.

Dokud politik/kněz/ideolog diktuje vědci, co si má myslet, co má psát a na co dostane peníze, pak jsme jako v době Galilea a Giordana Bruna

Vlády (hlavně MŽP, kde převládají různí Bursíkové) dosazují zastánce AGW podle politických kritérií. Je tu dominantní úloha vlád Británie a USA a jejich MŽP a jejich specializovaných oteplovacích ústavů.

Vlády to ale samy neudělají, aby si vypustily rybník. Tady se musíte vzbuřit vy klimatologové.

Celý proces by měla převzít Světová meteorologická organizace (WMO), jak to navrhuje audit IPCC od McLeana. WMO by to měla organizovat sama bez jakékoli interakce s vládami. WMO nechť zorganizuje AR5, tak aby na každé kapitole pracovaly dva konkurenční týmy (alarmistů a klimaskeptiků).

Je nutno eliminovat specializované klimatologické ústavy. Rozpustit je a jejich úkoly převést na meteorologické ústavy a university.

Jednak je to obrovská centralizace moci - tým T.Karla dělá databázi GHCN pro celý svět a dle momentální nálady se rozhoduje, kterou stanici do databáze dá a kterou nedá. A působí tam Parkinsonovy zákony. Aby nebyly zrušeny, jsou nuceny nafukovat klimatická rizika. Jejich expertíza je tedy nedůvěryhodná. Opravdu můžeme čekat, že nějaký „Ústav pro výzkum rizik“ napíše, že „rizika jsou malá, zrušte nás“?

Politici si ty zprávy pak mohou přečíst – to je jejich úloha. Mlčet a číst. A ne manipulovat vědou.

Klimatologové by měli tlačit na eliminaci vlivu politiků na financování vědy. Reforma financování. Politik by neměl rozhodovat, který výzkum se má dotovat ani by neměl rozhodovat o personalistice, kdo bude granty udílet. Jinak může politik dle politických kritérií finančně vyhladovět nepohodlnou linii výzkumu. Viz klimatické programy EU jako HighNoon či CLIMSAVE.

John McLean: We have been conned – independent review of the IPCC. (O Bolinovi na str. 14) http://files.klimaskeptik.cz/200000511-186951962f/McLean_Indep_Review.pdf

VIII. Konflikt zájmů

IAC: „Výbor shledal, že proces tvorby zpráv IPCC byl celkově vzato úspěch. Nicméně svět se od založení IPCC podstatně změnil... IPCC se musí dále těmto měnícím se podmínkám přizpůsobovat. Doporučení Výboru pro zlepšení proces IPCC jsou uvedeny níže.“

To je dosti úsměvný pokus o neobratnou diplomacii. Svět se změnil? Před 20 lety střet zájmů nebyl neetická nemravnost? Před 20 lety utajování nepohodlných dat a umlčování nepohodlných lidí nebylo neetické? To je nějaká novinka?

Audit IAC se zastavil na půli cesty. Nepojmenoval DŮVODY, proč ke střetům zájmů docházelo. Máme věřit, že šlo opravdu jen o opomenutí, že IPCC neměla předpisy proti střetům zájmů. Sotva. Bylo to úmyslné – s cílem dosadit loajální kádry, prosadit AGW a umlčet nepohodlné. Máte-li v komisi svoje lidi, můžete ji řídit.

Pozor. Za střet zájmů je nutno posuzovat i to, že někdo posuzuje vlastní práci. Zvláště když někdo je dosazen, aby rozhodoval vědecký spor mezi dvěma hypotézami a přitom je sám součástí toho sporu. Vidíme pak případy, jako by Viktor Kožený byl jmenován soudcem ve svém vlastním případě.

Není-li možné najít někoho nestranného, musí být mezi posuzovateli rovným dílem zastánci obou stran. Na čem se shodnou, to je konsensus. Na čem se neshodnou, to musí být v textu jasně vysvětleno včetně jejich argumentů – jako např. v rozsudku amerického ústavního soudu v případě EPA vs Massachusetts (k rozsudku je připojeno nesouhlasné stanovisko s argumenty menšiny soudců, kteří byli přehlasováni).

IPCC se nemůže podle nálady vedoucích autorů přiklánět na jednu či druhou stranu sporu.

Příklady konfliktů zájmů:

a) Judithgate. Norská vláda namítá, proč je v čele kapitoly o Slunci jen jediný solární fyzik, navíc někdo kdo je ve střetu zájmů, protože jádrem sporu v dané kapitole je její vlastní práce. Námitka ignorována. Prý není čas obsazení předělávat.

V.Kremlík. Judithgate: IPCC “consensus” was only one solar physicist. 25. červen 2010. http://climatechange.thinkaboutit.eu/think2/post/judithgate_ipcc_consensus_was_only_one_solar_physicist

b) Michael Mann. Seděl v čele kapitoly, která měla posuzovat správnost jeho hokejkového grafu. Když píšou recenzi na vlastní studii, je to ještě peer-review? Ba co hůře, on byl jako čerstvý student (ještě ani neměl hotové PhD) „přes noc“ dosazen do čela IPCC. Protekční raketová kariéra, protože někomu nahoře se jeho čerstvý hokejkový graf hodil.

V.Kremlík. Spor o hokejku uzavřen. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=5191>

Střet zájmů je neetický, ubližuje nevinným lidem. Řečeno s Masarykem, jde o otázku mravní. Zakazuje to i etický kodex AV ČR.

Vědecký pracovník:

I a) nepřipustí, aby došlo ke střetu zájmu vyplývajícího z jeho postavení na pracovišti AV ČR a s ním související činnosti a jeho soukromého zájmu

V d) odmítne vypracovat odborné stanovisko, jehož závěry by mohly být ovlivněny jeho osobním zájmem, nebo na tuto skutečnost předem jasně upozorní; vystříhá se i dalších vědomých střetů zájmu;

SHRNUTÍ

- I. Pachauri nechť odejde. Nástupce musí mít důvěru klimaskeptiků. Návrh: Steve McIntyre
- II. Zakázat používání slova „pravděpodobně“.
- III. Z celého procesu zcela eliminovat politiky a vlády. Mezivládní panel rozpustit. Úloha politiků je mlčet a číst.
- IV. Ať úlohu organizátora při psaní zpráv o současném stavu poznání klimatu převezme WMO.
- V. AR5 nemá být další zpráva v řadě. Nýbrž **audit zpráv minulých**. Kontrola grafů. „Science Appraisal“, který měla udělat Oxburghova zpráva a neudělala. Přehodnotit míru nejistoty u řady tvrzení. Peer review tehdy nefungovala – provedme peer review dodatečně.
- VI. Anulovat květnové nominace. Ty totiž neproběhly podle doporučení IAC.
- VII. **Na každé kapitole ať pracují dva konkurenční týmy**. Jeden nominovaný alarmistickými organizacemi a jeden nominovaný klimaskeptickými organizacemi. Oba týmy si zvolí vedení, které má důvěru obou stran.
- VIII. Reforma financování vědy. Zbavit politiky vlivu na personalistiku (kdo o grantech rozhoduje). Politici nesmí rozhodovat, která linie výzkumu dostane peníze. Rovným dílem financovat AGW i ostatní hypotézy. Za toto by klimatologové měli u politiků bojovat.
- IX. Reforma předpisů a legislativy. Konec utajování klimatologických dat. Legislativní klíčky nesmí bránit ve verifikaci/falsifikaci vědeckých tvrzení.
 - a. Na to utajování si stěžovala už Světová federace vědců 1999
 - b. První známky změny: Rozsudek ICO (Britský úřad pro právo na informace)
- X. Komunikace: Přestat popírat chyby. Méně nedůtklivosti. Přestat spílat kritikům do popíračů. Zmapovat chyby a vydat k nim opravy.
- XI. Komunikace: Vyvracet alarmistické novinářské kachny a mystifikace. Nenechat to na klimaskeptických blogerech.
- XII. Odbornost: Doposud v IPCC chyběli astronomové/solární fyzici, statistici, geologové ad.
- XIII. Co s redakcemi žurnálů? Aby byly nestranné a nediskriminovaly odpůrce AGW? Ať klimatologové vyzvou redakce k nápravě a trochu na ně tlačí v tomto směru. Jak dát do pořádku peer review proces v žurnálech?
- XIV. Uhlík je jen jedna z hypotéz jak vysvětlit klimatické změny. Neměli bychom sledovat jen jednu stopu a sázet vše na jednu kartu. To je hazard. Jiné klimatické faktory by měly být studovány se stejnou pozorností. Vliv geomagnetismu. Vliv kosmického záření atd. Vliv Slunce. A další.